USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **M. S.,** zastoupen Mgr. Tomášem Císařem, advokátem se sídlem Vinohradská 1233/22, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 7. 2021, č. j. OAM-87/ZA-ZA11-LE24-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 12. 2022, č. j. 20 Az 53/2021-31,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a rozsudek městského soudu

[1] Rozhodnutím ze dne 9. 7. 2021, č. j. OAM-87/ZA-ZA11-LE24-2018 (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), neboť nenaplnil zákonné podmínky pro její udělení. Žalobce dle svého tvrzení vycestoval z Tuniska v březnu 2015 a přes Francii a Německo přicestoval v roce 2016 do České republiky. Není politicky aktivní a je bezdětný.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“); ten ji rozsudkem jako nedůvodnou zamítl. Neshledal, že by napadené rozhodnutí nebo jeho výroky byly nepřezkoumatelné. Žalovaný řádně odůvodnil, proč žalobci mezinárodní ochranu neudělil. Podrobně se zabýval azylovým příběhem žalobce, který pak řádně vyhodnotil jako nevěrohodný. Také podklady, ze kterých žalovaný vycházel, nepovažoval soud za neaktuální či nedostatečné. Soud proto

uzavřel, že žalovaný správní orgán se s žádostí vypořádal dostatečně a napadené rozhodnutí náležitě a přezkoumatelně odůvodnil.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Stěžovatel vytýkal městskému soudu, že aproboval rozhodnutí žalovaného a v podrobnostech na něj odkazoval, namísto toho, aby se sám zabýval stěžovatelovou argumentací. Soud se měl zcela nedostatečně zabývat možností udělení doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu a vycházel z nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Je totiž všeobecně známo, že režim panující v Tunisku je nedemokratický a ve velké míře potlačuje lidská práva a svobody. V tomto spatřuje nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku. Dále pak namítá, že žalovaný zcela nedostatečně posoudil otázku nebezpečí azylově relevantní újmy, jelikož vycházel z nedostatečně zjištěného skutkového stavu.

[5] Žalovaný navrhl kasační stížnost zamítnout. Ztotožnil se s hodnocením městského soudu a v podrobnostech odkázal na napadené rozhodnutí.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou a jedná se o kasační stížnost, která je ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná. Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věcech, v nichž před městským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, je její přijatelnost. Kasační stížnost je podle § 104a s. ř. s. přijatelná tehdy, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Podrobněji se podstatou institutu přijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud zabýval v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž dovodil, že o přijatelnou kasační stížnost se může jednat v následujících typových případech: 1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; 2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; 3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; 4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí městského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Kasační stížnost stěžovatele žádnou z těchto podmínek nesplňuje.

[7] Stěžovatel v kasační stížnosti sám žádné důvody přijatelnosti výslovně nesdělil a ani soud žádné takové důvody neshledal. Rozsudek městského soudu je přezkoumatelný a náležitě odůvodněný, přičemž závěry v něm obsažené se nikterak nevymykají ustálené rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu.

[8] Stěžovatel předně namítá, že se městský soud nedostatečně zabýval žalobními body a pouze obecně odkázal na argumentaci obsaženou v napadeném rozhodnutí. Z ustálené judikatury správních soudů však plyne, že se soud nemusí nutně vypořádat s každou dílčí

žalobní námitkou (to by ani nebylo dost dobře možné). Postačí, pokud proti žalobě postaví právní názor, v jehož konkurenci argumentace stěžovatele jako celek neobstojí. Soud rovněž může pro stručnost odkázat na část odůvodnění správního orgánu, s nímž se ztotožní (srov. rozsudek ze dne 27. 7. 2007, č.j. 8 Afs 75/2005 - 130, č. 1350/2007 Sb. NSS). Jak k tomu trefně uvádí Ústavní soud, není „*porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná*“ (nález ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68, a navazující judikatura Nejvyššího správního soudu, např. ze dne 4. 3. 2015, č. j. 8 Afs 71/2012 - 161, ze dne 31. 3. 2023, č. j. 8 As 131/2021 - 36, nebo ze dne 15. 3. 2023, č. j. 10 As 92/2022 - 86).

[9] Vzhledem k obecnosti stěžovatelovy argumentace obsažené v žalobě pak nebylo povinností městského soudu zabývat se podrobným přezkumem tohoto rozhodnutí. Obsah a kvalita žaloby totiž do značné míry předurčuje rozsah přezkumné činnosti. Je proto odpovědností stěžovatele, aby v žalobě specifikoval skutkové a právní důvody, pro které napadá rozhodnutí žalovaného (viz např. rozsudek ze dne 26. 1. 2015, čj. 8 As 109/2014-70, ze dne 10. 10. 2022, č. j. 10 Afs 37/2020 - 64, či ze dne 23. 3. 2023, č. j. 1 As 238/2022 - 46). Městský soud se tedy správně zabýval přezkumem napadeného rozhodnutí pouze v rámci velmi obecně uplatněných žalobních bodů.

[10] Rozsudek městského soudu, potažmo napadené rozhodnutí, také respektuje dosavadní judikaturu týkající se požadavků na zjišťování skutkového stavu v řízeních o udělení mezinárodní ochrany (srov. např. rozsudky ze dne 20. 11. 2003, č. j. 2 Azs 27/2003-59, ze dne 17. 6. 2004, č. j. 3 Azs 23/2004-63, ze dne 21. 12. 2005, č. j. 6 Azs 235/2004-57, a ze dne 13. 8. 2008, č. j. 2 Azs 45/2008-67). Dostatečností podkladů pro vydání rozhodnutí o udělení či neudělení mezinárodní ochrany podle zákona o azylu se zabýval kasační soud například v rozsudcích ze dne 31. 7. 2008, č. j. 5 Azs 55/2008 - 71, ze dne 20. 7. 2022, č. j. 10 Azs 42/2022 - 32, č. 4385/2022 Sb. NSS, ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008 - 80, č. 1749/2009 Sb. NSS, či ze dne 31. 5. 2017, č. j. 5 Azs 62/2016 - 87). Informace o zemi původu musí být v maximální možné míře relevantní, důvěryhodné a vyvážené, aktuální, ověřené z různých zdrojů a transparentní a dohledatelné (viz rozsudek NSS ze 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008-81, č. 1825/2009 Sb. NSS). Zastaralá je „*taková zpráva, která obsahuje informace, které v důsledku změny okolností v období mezi vypracováním zprávy a jejím použitím již nejsou aktuální, neboť situace, jíž zpráva popisuje, je již zcela jiná. Pokud se podstatně změní situace, může být zastaralá i zpráva stará pouhý týden, a pokud je situace stabilní, může být použitelná i zpráva stará několik let*“ (viz rozsudek Krajského soudu v Praze z 8. 8. 2017, č. j. 45 Az 21/2016-55, č. 3714/2018 Sb. NSS)

[11] Stěžovatel pouze velmi obecně zpochybňoval žalovaným zjištěný skutkový stav, aniž by však konkrétně uváděl, v čem měl soud či žalovaný pochybit. V nyní posuzovaném případě vycházel žalovaný z aktuálních zpráv založených ve správním spise, konkrétně například z Informace OAMP – Tunisko; Zpráva o dodržování lidských práv ze dne 6. 6. 2020; Tunisko – Hodnocení Tuniska jako bezpečné země původu ze dne 23. 7. 2020 a dalších. Městský soud pak v souladu s výše citovanou judikaturou potvrdil

správný postup žalovaného při zjišťování skutkového stavu dle konstantní judikatury kasačního soudu.

[12] Stěžovatel dále namítal, že v Tunisku dochází k porušování lidských práv. Situací v Tunisku a přezkumem rozhodnutí ve věcech žadatelů o mezinárodní ochranu z Tuniska se Nejvyšší správní soud ve své judikatuře již zabýval opakovaně (srov. např. rozsudek ze dne 27. 2. 2020, čj. 1 Azs 477/2019 - 38, anebo usnesení ze dne 8. 10. 2020, čj. 10 Azs 232/2020 - 32, ze dne 17. 6. 2020, čj. 6 Azs 70/2020 - 33, ze dne 24. 4. 2019, č. j. 2 Azs 301/2018 - 37, anebo ze dne 17. 4. 2019, čj. 4 Azs 36/2019 - 32). V usnesení č. j. 10 Azs 232/2020 - 32 kasační soud mj. připomněl, že Tuniská republika se považuje za bezpečnou zemi původu.

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Nejvyšší správní soud tedy neshledal existenci důvodů přijatelnosti kasační stížnosti, pročež nepřikročil k podrobnému věcnému přezkumu kasačních námitek stěžovatele a kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou podle § 104a odst. 1 s. ř. s.

[14] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Soud o nákladech nerozhodoval podle § 60 odst. 3 s. ř. s., přestože kasační stížnost odmítl, a to s ohledem na závěry usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS (srov. obdobně usnesení ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021 - 28).

[15] Stěžovatel v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly. Nejvyšší správní soud mu proto náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. dubna 2023

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu